

♩ = 120

Verse 1

Sen, mi rak-ka-ut-ta on, nyt ker-to-a mä voi-sin, kos-ka hy-vin tun-nen sen, oon

tut - tu sen tus - kan, ja näh - nyt kau-ne - u - den,

Verse 2

Ken on saanut duudel - man on u-nohtu-nut jäl-leen, kun-nes toi-nen tul-lut on, mut

vii-mein kai päät-tyy tää leik - ki ar-vaa - ma - ton. Sun luok - ses

A

kai - pa-sin, kun tää Tan-go Not - tur - no yök-si vaihtuis - sa

il - lan jos-tain e - tääl - tä soi. Sain polt - teen

A

suo - ni-hin, kun tää Tan-go Not - tur - no kaar-ta sä-vel - ten

sil - lan, mul - le rak-kau - tes toi. Mä sul - le

B

kuu - lun vain ken sen saat-tai - si kiis - tää? Su - a mi-nul - ta

riis - tää e - nää ku-kaan ei saa. Onn luo - nas

A

aa - tok-sin, kun tää Tan-go Not - tur - no yh-teen sy - dä - met

liit - tää soin-nuin kirk-kain nyt voi.

♩ D.S.